

Grzech przeciwko Duchowi Świętemu

W dzisiejszej ewangelii Chrystus powiedział: *Zaprawdę powiadam wam: wszystkie grzechy bluźnierstwa, których by się ludzie dopuścili, będą im odpuszczone. Kto by jednak zbluźnił przeciw Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma odpuszczenia, lecz winien jest grzechu wiecznego.* Jak to rozumieć? W encyklice *o Duchu Świętym* św. Jan Paweł II pyta: *Dlaczego bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu jest nieodpuszczalne? Jak rozumieć owo bluźnierstwo?* Odpowiadając tłumaczy, iż bluźnierstwo nie polega na słownym znieważeniu Ducha Świętego, lecz polega na odmowie przyjęcia tego zbawienia, jakie Bóg ofiaruje człowiekowi przez Ducha Świętego. Jaka to więc odmowa? co to za grzech? To postawa, zatwardziałego serca, którego nawet wszechmogący Bóg nie potrafi skruszyć. Ponieważ Bóg szanuje wybór życia bez Niego. Bóg nie uczynił nas automatami, lecz obdarzył wolnością. Jednak źle pojęta wolność, skutkuje odwróceniem się nawet od Bożego Miłosierdzia. Katechizm Kościoła wymienia sześć grzechów zaliczanych jako przeciw Duchowi Świętemu: – Grzeszyć licząc na miłosierdzie Boże. To grzeszyć z nastawieniem, że i tak Bóg mi wybaczy. Powiększać obszar życia bez Boga. Zapominać, że Bóg jest nie tylko miłosierny, ale sprawiedliwy, że każdy najmniejszy grzech ma swoje konsekwencje dla popełniającego oraz osłabia Mistyczne Ciało Chrystusa ? Kościół Święty. – Wątpić o łasce Bożej. Wpadać w fałszywą pychę, która podpowiada, że mój grzech jest zbyt wielki, aby Bóg go przebaczył. Bądź popadać w rozpacz i uznawać, że sprawy są tak beznadziejne, że nawet Bóg, nie jest w stanie mi pomóc. – Sprzeciwiać się uznanej prawdzie

chrześcijańskiej. Oszukiwać swoje sumienie, stosując bezduszną przykrywkę: Wierzę w Boga, ale nie w Kościół. Lub też publicznie wyznawać swoje uporczywe trwanie w nauce sprzecznej z nauką Kościoła. – Bliźniemu nie życzyć łaski lub jej zazdrościć. To problem stary jak świat. Kain zazdrościł Ablowi i wiemy, że posunął się aż do morderstwa. Bądź Saul, który nie życzył Dawidowi łaski wybrania na Króla, bowiem Saul chorował na władzę. Mówią o tym dwa wydarzenia opisane w 13 i 15 rozdziale 1 Księgi Samuela. Warto przeczytać? To ciekawa historia w kontekście grzechu oddalenia się od Boga, po Jego odrzucenie. Widać tam wyraźnie, iż choć najpierw Bóg wybrał Saula, to jednak później go odrzucił. Ale stało się tak dlatego, gdyż to najpierw Saul odrzucił Boga. – Mieć zatwardziałe serce wobec zbawiennych napomnień. Nie służyć głosowi sumienia. Wystarczy nie robić nic ze swoim sumieniem, aby później łatwo oburzać się, gdy ktoś Cię upomni. Zazwyczaj wtedy, taki człowiek upomnienie będzie traktować jako złośliwość swego bliźniego, choć powinno stać się zrewidowaniem swego martwego sumienia. – Odkładać pokutę aż do śmierci. Czekać na starość, aby podjąć pokutę. Żyć w przekonaniu, że jeszcze zdążę, że mam czas. A śmierć zawsze przychodzi jak złodziej. Kiedyś będzie ten ostatni raz, gdy wyjdziemy z domu. Śmierć czasem nie czeka na starość i chorobę. Wszyscy czekamy na Niebo. Musimy więc każdy grzech też odpokutować. Jeśli nie zdążymy za życia, trzeba będzie nam to uczynić w czyścicu. Wołam więc: Jezu ufam Tobie i proszę o otwartość serca na natchnienia Ducha Świętego.

Ks. Mariusz.